

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/29/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8825201052
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:8825201052.1

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci žalobkyne: A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XXX, XXX XX E., zastúpená: Mgr. Františkom Chocholom, advokátom so sídlom Kalinčiakova 10, Vranov nad Topľou, proti žalovanému: F. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XXX, XXX XX E., G. ÚVV a ÚVTOS Košice, Floriánska 18, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci nepribližovania sa na určenú vzdialenosť k osobe, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť tým konaním ohrozená, takto

rozhodol:

N a r i a d ť u j e toto neodkladné opatrenie:

Žalovanému ukladá povinnosť nepriblížiť sa úmyselne k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, a to s výnimkou času počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu konkrétneho konania a v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na úkonoch jednotlivých konaní.

Súd poučuje žalovaného, že môže podať voči žalobkyni žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

Žalobkyni priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia o neodkladnom opatrení samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť úmyselne sa nepribližovať k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov s tým, že sa žalovaný smie priblížiť k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, len počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo občianskeho súdneho konania, na ktoré bude predvolaný a to len v rozsahu nevyhnutnom pre jeho riadnu účasť na týchto úkonoch a nároku na náhradu trov konania.

2. Návrh žalobkyňa odôvodnila tým, že so žalobcom boli manželia, pričom ich manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 8P/7/2024 zo dňa 19.03.2024 rozvedené. Spolu majú dve maloleté deti mal. B. B., nar. XX.XX.XXXX a H. B., nar. XX.XX.XXXX. Aj napriek tomu, že boli rozvedení, bývali v spoločnej domácnosti na adrese A. XXX/XXX, XXX XX E.. Vzájomné vzťahy medzi nimi boli však výrazne narušené, nakoľko žalovaný vo zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje. Dňa 01.3.2025 sa rozhodla, že spolu s deťmi definitívne opustí spoločnú domácnosť, v dôsledku čoho došlo medzi žalobkyňou a žalovaným k slovnej hádke, ktorá eskalovala až do toho bodu, že žalovaný sa jej vyhrážal, že ju zastrelí aj s jej rodinou. Správanie žalovaného žalobkyňu vystrašilo a vzbudilo v nej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční, preto bola na miesto privolaná policajná hliadka. Žalovanému bolo vznesené obvinenie pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods 1, ods. 2 písm.

a), b) t. j. závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe. Žalovaný bol následne vzatý do väzby, z dôvodu existencie obavy z pokračovania v trestnej činnosti. V priebehu vyšetrovania vyšlo najavo, že jedna zo zbraní, ktoré u neho policajti zaistili bola upravovaná a strelbyschopná a žalovanému bolo vznesené obvinenie aj pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona. Aj keď je v súčasnosti žalovaný stíhaný väzobne, je predpoklad, že v budúcnosti môže požiadať o prepustenie z väzby a súd môže takémuto návrhu vyhovieť. Týmto návrhom žiada súd, aby bola žalovanému uložená povinnosť zákazu priblíženia sa k žalobkyni, nakoľko má obavy, aby jej neublížil.

3. K návrhu žalobkyňa pripojila Uznesenie povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou, sp. zn. ČVS: ORP-72/VT-VT-2025 zo dňa 01.03.2025, ktorým bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie žalovanému za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Ku skutku malo dôjsť tak, že dňa 01.03.2025 v čase okolo 10:30 hodine sa na adrese A. XXX/XXX I. J. E., J. I. K. G., v rodinnom dome č. XXX/XXX, počas slovnej hádky sa žalovaný ako obvinený vyhrážal svojej bývalej manželke A. B. slovami „zastreším ťa spolu s tvojou rodinou,“ pričom ako pristúpil k nej a držal v ruke dlhú strelnú zbraň čiernej farby, s ktorou na ňu mieril, avšak následne mu A. B. predmetnú zbraň vytrhla z rúk a dala ju do rúk otca obvineného F. B., ktorý túto zbraň odložil mimo dosah obvineného, pričom ten následne opustil od tohto konania a odišiel do priestorov garáže, čím u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

4. Podľa Správy o stave konania, OR PZ vo Vranove nad Topľou, odboru kriminálnej polície zo 6.5.2025, bolo dňa 6.5.2025 vyšetrovateľov PZ vo Vranove nad Topľou podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a podľa § 206 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku vznesené obvinenie žalovanému za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona (vrátane opisu skutku).

5. Uznesením vyšetrovateľa policajného OR PZ vo Vranove nad Topľou, odbor kriminálnej polície sp. zn. ČVS: ORP-79/1-VYS-VT-2025 zo dňa 6.5.2025, bolo podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a podľa § 206 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku vznesené obvinenie žalovanému za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona. Ku skutku malo dôjsť tak, že žalovaný ako obvinený v presne nezistenej dobe odo dňa 01.03.2025 si bez príslušného povolenia zadovážil upravenú, pôvodne krátku expanznú zbraň, samonabíjaciu pištoľ tureckej výroby zn. Blow, model F92, kaliber 9 mm P.A.K. (9 mm P.A. Blanc) výrobné číslo 7-010127 (telo zbrane) na ktorej boli vykonané nedovolené úpravy a ktorú je možné podľa § 4 ods. 2 písm. c) a g) zákona o strelných zbraniach a strelive č. 190/2003 Z.z. charakterizovať ako zbraň kategórie A t.j. zakázanú zbraň, túto držal v rodinnom dome v mieste trvalého bydliska ul. A. XXX/XXX E., okr. I. K. G. a táto bola zaistená dňa 1.3.2025 pri obhliadke miesta činu.

6. Žalobkyňa tiež spolu s návrhom predložila aj rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 8P/7/2024 z 19.3.2024, z ktorého vyplýva, že súd rozviedol manželstvo žalobkyne a žalovaného, uzatvorené dňa 12.11.2022, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu I. K. G. vo zv. XX, roč. XXXX, na str. XXX pod poradovým číslom XXX. Zároveň schválil rodičovskú dohodu v znení, že na čas po rozvoде zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia sú oprávnení mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd tiež otca zaviazal platením výživného na maloleté dieťa. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.4.2024.

7. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5Tp/16/2025 súd zistil, že uznesením z 4.3.2025 sudca pre prípravné konanie vzal žalovaného do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom väzba u obvineného začala plynúť dňa 1.3.2025 o 12.15 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby, Floriánska 18, Košice. Z odôvodnenia predmetného väzobného uznesenia súd zistil, že obvinený bol doposiaľ 2x súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/89/2024. Sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe žalovaného vyhodnocoval nebezpečenstvo z možného opakovania konania žalovaného ako obvineného aj s ohľadom na skutočnosti zistené z pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn 13Tp/22/2024 a sp.zn. 13T/89/2024. Zo znaleckého posudku MUDr. Alfonza Porvažníka č. 108/2024 z 23.7.2024, súdneho znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, podaného v trestnej veci vedenej proti

obvinenému na tunajšom súde pod sp.zn. 13T/89/2024 vyplynulo, že znalec síce u obvineného nezistil prejavy závislosti od alkoholu, nezistil suicidálne úmysly, nezistil psychotickú poruchu, avšak ako vyplýva z obsahu posudku, podľa psychologického vyšetrenia realizovaného v PN Michalovce (hospitalizácia obvineného bola realizovaná ešte v čase pred podaním znaleckého posudku – marec, apríl 2024), bola osobnosť obvineného emočne menej stabilná, iritabilná, s prejavmi impulzivity. Diagnosticky bol ohľadne obvineného z PN Michalove uvedený záver ako adaptačná porucha, ktorá je charakterizovaná stavmi subjektívnych obtiaží a porúch emotivity, ktoré sú zvyčajne na prekážku spoločenskému styku a výkonu. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn 13Tp/22/2024 zistil, že obvinený pri svojom výsluchu potvrdil aj skoršiu hospitalizáciu na psychiatrii, a to v roku 2015, ktorá súvisela s úmrtím – obesením jeho kamaráta. Z predloženej prepúšťacej správy Psychiatrickej nemocnice Michalovce bolo zistené, že obvinený bol hospitalizovaný od 26.03.2024 do 17.04.2024 z dôvodu, že sa pokúsil o samovraždu, pričom ho so zbraňou v ruke našla manželka. Tiež je zo správy zrejmé, že sa jedná o druhú hospitalizáciu obvineného. Pri prepustení mu bolo doporučené hlásiť sa u ambulantného psychiatra a užívať liečbu. Ako nezanedbateľné riziko sudca pre prípravné konanie poukázal na tú skutočnosť, že v minulosti bol obvinený držiteľom zbrojného preukazu (vydaný 20.2.2012), manipulácia so zbraňou mu tak nie je cudzia, čo v prípade stupňovania útočného a agresívneho správania sa obvineného zvyšuje obavu pokračovania obvineného v trestnej činnosti, alebo vykonania trestného činu, ktorým hrozil. Sám obvinený tiež vo výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie potvrdil, že o zbraniach má vzdelanie, keďže študoval na lesníckej škole. Sudca pre prípravné konanie v súhrne odôvodnil preventívnu väzbu žalovaného ako obvineného bez možnosti jej nahradenia nasledovnými skutočnosťami: -obvineného usvedčujú najbližší príbuzní, bývalá manželka, s ktorou ale žil aj po rozvode v spoločnej domácnosti a určité skutočnosti naznačuje aj otec obvineného, ako obeť domáceho násillia, pričom sa často jedná o skrytú formu násillia, -obvinený sa podľa výpovede poškodenej v minulosti po požití alkoholu opakovane vyhrážal rodičom zabitím, hoci políciu nikdy neprivolali, -ako vyplýva z výpovede poškodenej, útočné správanie obvineného sa zintenzívňuje, rozširuje sa na väčší okruh osôb (rodičia, poškodenej, rodičia poškodenej, cudzie osoby na ulici) a agresivita obvineného sa stupňuje od verbálnych úrokov k útokom fyzickým, čomu nasvedčuje konanie, ktoré sa v danom prípade kladie obvinenému za vinu (vyhrážky so zbraňou (zbraňami), násillné rozbitie okna na automobile), - agresívne konanie obvineného je pod vplyvom alkoholu sa javí nepredvídateľné, -obvinený bol v minulosti hospitalizovaný aj v psychiatrickej nemocnici (dvakrát), pričom v ostatnom prípade z marca minulého roka je ako dôvod v lekárskej správe uvedený pokus o samovraždu, kedy ho so zbraňou v ruke našla manželka,- z psychologického vyšetrenia realizovaného počas hospitalizácie je zrejma emočne menej stabilná osobnosť obvineného s prejavmi impulzivity. Ako jeden z rozhodujúcich dôvodov vzatia obvineného do väzby bez možnosti jej nahradenia súd považoval skutočnosť, že ku skutku, ktorého sa mal obvinený dopustiť došlo za použitia zbrane, manipulácia s ktorou mu je ako bývalému držiteľovi zbrojného preukazu známa.

8. Z pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn 13T/42/2025 súd zistil, že na žalovaného bola dňa 23.6.2025 podaná obžaloba pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, nakoľko sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania t.j. so zbraňou a na chránenej osobe t.j. na blízkej osobe a zároveň pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko sebe zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia.

9. Zároveň je z predmetného trestného spisu zrejmé, že žalovaný požiadal o prepustenie z väzby na slobodu listom zo 17.6.2025, ktorú spolu s vyjadrením prokuratúry predložil prokurátor súdu na rozhodnutie spolu s podaním obžaloby dňa 23.6.2025.

10. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. V zmysle § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

14. Podľa § 326 ods. 1, ods. 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

15. V zmysle § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

16. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

17. V zmysle § 330 ods. 1, ods. 2 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

18. Ako vyplýva z § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

19. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

20. V zmysle § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

21. Podľa § 337 ods. 1, 2 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

22. Pri nariadení neodkladného opatrenia je aj naďalej použiteľná doterajšia judikatúra, podľa ktorej si potreba bezodkladnej úpravy pomerov vyžaduje aspoň osvedčenie danosti nároku uplatňovaného žalobcom a zároveň osvedčenie bezprostrednej ujmy, ktorá by hrozila, ak by k nariadeniu neodkladného opatrenia nedošlo. Žalobca musí existenciu a dôvody ujmy dostatočne spravdepodobniť.

23. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012, podľa ktorého osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné.

24. Pri osvedčovaní nároku nie je potrebné dbať na formálne požiadavky, inak platné pre dokazovanie, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla vyjadriť k obsahu listín, ovplyvňujúcich úsudok súdu o splnení predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. decembra 2012, sp. zn. 5 Obdo 33/2012)

25. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa vydania predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012)

26. Súd sa v danom prípade v plnej miere stotožňuje s dôvodmi na nariadenie neodkladného opatrenia uvedenými v návrhu žalobkyne.

27. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

28. V tomto prípade neprichádza do úvahy nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko takýmto rozhodnutím sa nedosiahne sledovaný účel, pretože sa v danom prípade nejedná o peňažnú pohľadávku. Podmienku podľa § 324 ods. 3 CSP je nevyhnutné bez ďalšieho považovať za splnenú vtedy, ak je vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci vylúčené.

29. Neodkladné opatrenia v zmysle ustanovenia zmysle § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP slúžia ochrane jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana.

30. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod.

31. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia na určitú vzdialenosť, ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinného, je ex lege podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita žalobkyne mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí žalobkyňa pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť (porovnaj Števec, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2. vydanie, 2022, s. 1231 – 1246).

32. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) Civilného sporového poriadku teda postačuje, ak je osvedčená možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného podozrenia z možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná.

33. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť. K ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak dostupná právna literatúra uvádza, že násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a spôsobuje telesnú, aj duševnú ujmu.

34. Obsah neodkladných opatrení požadujúcich zdržať sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby vychádza zo znenia čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ)č. 606/2013 z 12.06.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Jedná sa o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že

je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek formy rodovo - motivačného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe musí byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana.

35. Na nariadenie tohto typu neodkladného opatrenia musí mať súd osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Navrhovateľovi teda postačuje, ak osvedčí existenciu hrozby zásahu do jeho telesnej alebo duševnej integrity.

36. Neodkladné opatrenie navrhované v danej veci je účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu.

37. V predmetnej veci súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný boli manželmi a aj po rozvoze manželstva žili v spoločnej domácnosti s maloletými deťmi. Žalobkyni bolo po rozvoze so žalovaným zverené do osobnej starostlivosti ich maloleté dieťa.

38. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5Tp/16/2025 a z rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie o vzatí žalovaného do väzby súd zistil, že žalovanému sa ako obvinenému kladie za vinu, že sa vo vzťahu k žalobkyni dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, a to tak, že dňa 01.03.2025 v čase okolo 10:30 hodine v rodinnom dome č. XXX/XXX, počas slovnej hádky vyhrážal žalobkyni zabitím slovami „zastrelím ťa spolu s tvou rodinou,“ pričom ako pristúpil k nej a držal v ruke dlhú strelnú zbraň čiernej farby, s ktorou na ňu mieril, avšak následne mu A. B. predmetnú zbraň vytrhla z rúk a dala ju do rúk otca obvineného F. B., ktorý túto zbraň odložil mimo dosah obvineného, pričom ten následne opustil od tohto konania a odišiel do priestorov garáže, čím u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

39. Žalobkyňa ďalej odôvodňuje svoju obavu vo vzťahu k žalovanému, ktorý sa jej mal vyhrážať zabitím aj tým, že počas vyšetrovania skutku nebezpečného vyhrážania bolo zistené, že žalovaný držal v rodinnom dome, ich spoločnej domácnosti aj strelby schopnú zbraň, zakázanú zbraň, pôvodne expanznú, na ktorej boli vykonané nedovolené úpravy a dňa 6.5.2025 bolo proti žalovanému vznesené obvinenie pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona.

40. Súd zistil, že vo vzťahu k obojm skutkom už bola proti žalovanému podaná na tunajšom súde obžaloba (vec sp.zn. 13T/42/2025).

41. Vyššie uvedenými skutočnosťami bolo jednoznačne osvedčené možné ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne konaním žalovaného. Žalobkyňa jednoznačne osvedčila existenciu hrozby zásahu do jej telesnej alebo duševnej integrity, kedy vo vzťahu k žalovanému bola podaná obžaloba, pretože sa mal žalobkyni vyhrážať smrťou takým spôsobom, že to u nej mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom mal čin spáchať so zbraňou na žalobkyni ako chránenej osobe. Navyiac bolo zistené, že žalovaný si zadovážil a držal strelnú zbraň bez povolenia, preto na neho bola podaná obžaloba aj pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami.

42. Doterajšie správanie sa žalovaného, ktoré ho napokon momentálne priviedlo do väzby, odôvodnene vzbudzuje u žalobkyne obavu o život a zdravie a osvedčuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia vo forme zákazu približovania sa. Pre zákaz približovania sa k osobe je totiž potrebná intenzita konania hoci len hraničiaca s trestným činom, prípadne opakované menej závažné správanie sa povinnej osoby (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/113/2021 z 01. 07. 2021). V danom prípade sa žalovaný mal dopustiť takého konania zasahujúceho do telesnej a duševnej integrity žalobkyne, ktoré

má intenzitu trestnej činnosti. Ohrozenie alebo narušenie telesnej či duševnej integrity u človeka vyplýva z pôsobenia násillia. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia (Najvyšší súd SR, sp. zn. 5 M Cdo 10/2012).

43. Je preto potrebné nariadiť požadované neodkladné opatrenie so zreteľom na ochranu života, zdravia, osobnej integrity žalobkyne, potreby nedotknuteľnosti jej osoby a súkromia, ako aj slobody jej pohybu a pobytu a to s odkazom na čl. 16 ods.1 a čl. 23 ods. 1 Ústavy SR, kedy z hľadiska proporcionality má prednosť ochrana telesnej integrity žalobkyne, jej života a zdravia, pred slobodou pohybu a pohybom inej osoby, t.j. žalovaného.

44. Súd z vyššie uvedených trestných spisov tunajšieho súdu mal celkom jasne osvedčené, že žalovaný sa k žalobkyni mal správať agresívne. Rešpektujúc zásadu prezumpciu nevinu žalovaného v aktuálne vedenom trestnom konaní ohľadne skutku z 1.3.2025, v civilnom konaní pre osvedčenie trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, postačuje, že v niektorých trestných veciach je žalovaný v procesnom postavení obžalovaného či obvineného, ak existuje dôvodné podozrenie zo správania žalovaného, ktorým ohrozoval duševnú a fyzickú integritu žalobkyne. Vo vzťahu k uloženému zákazu priblížiť sa na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, je zásah do práva žalovaného na slobodu pohybu len minimálny, primeraný potrebe poskytnutia ochrany žalobkyni. (porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/47/2023 z 26.7.2023)

45. Tak ako už bolo vyššie konštatované, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné, aby správanie žalovaného bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané (čo bez riadne vykonaného dokazovania ani nie je možné), ale postačuje osvedčenie možnosti, že konaním žalovaného bude ohrozená telesná integrita alebo duševná integrita žalobkyne, čo bolo podľa názoru súdu v okolnostiach daného prípadu jednoznačne a bezvýhradne splnené.

46. Je však splnená aj podmienka bezprostrednosti vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia, nakoľko ku konaniu žalovaného došlo dňa 1.3.2025, pre ktorý skutok bol žalovaný aj vzatý do väzby, kde sa aktuálne nachádza, pričom podľa zistení súdu žalovaný aktuálne (listom zo dňa 17.6.2025) požiadal o prepustenie z väzby, ktorá žiadosť bola súdu doručená prokuratúrou dňa 23.6.2025.

47. Pokiaľ ide o existenciu bezprostredne hroziacej ujmy napriek tomu, že žalovaný sa v súčasnosti nachádza vo väzbe, tu je potrebné uviesť, že väzba v rámci trestného konania je len inštitútom zabezpečovacím, trvajúcim nevyhnutnú dobu, nie je trestom (sankciou) ukladaným na vopred určenú a časovo ohraničenú dobu. Žalovaný môže byť z väzby kedykoľvek prepustený (v prípravnom konaní postačuje aj rozhodnutie prokurátora), pričom je dôvodné očakávať (existuje taká hrozba), že pod vplyvom alkoholu bude opakovať svoje konanie vo vzťahu k žalobkyni. Aj samotné vzatie žalovaného do väzby svedčí mimoriadnej intenzite správania sa žalovaného voči osobe žalobkyni, kedy zabráneniu páchaniu ďalšej protiprávnej činnosti žalovaného bolo možné a zároveň nutné zabezpečiť krajným zabezpečovacím inštitútom využívaným v rámci trestného konania, najviac zasahujúcim osobnú slobodu osoby. Uvedená obava je navyše zvýraznená i predchádzajúcou činnosťou a tiež trestnou minulosťou osoby žalovaného, ktorý bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Z uvedených dôvodov preto nie je dôvodné a opodstatnené domnievať sa, že žalovaný sa v budúcnosti ďalšieho obdobného agresívneho správania voči žalobkyni nedopustí a opakovane nezasiahne do jej telesnej alebo duševnej integrity, naviac za konštatovania väzobného súdu o stupňovaní sa tohto konania. V súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP aj počas trvania väzby povinného, súd poukazuje na iné rozhodnutia súdov v obdobných prípadoch, napríklad na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bytrici sp.zn. 14Co/4/2021 z 29.1.2021, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/5/2022 z 26.1.2022). Vzatie žalovaného do väzby tak nijako neznižuje potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným a existenciu bezprostredne hroziacej ujmy. Nemožno prehliadnúť ani tú skutočnosť, že v spoločnej domácnosti so žalobkyňou žijú aj ich spoločné maloleté deti, pričom vyššie

popísané správanie sa žalovaného je spôsobilé zasahovať aj do telesnej alebo duševnej integrity týchto maloletých detí.

48. Súd musel zohľadniť aj ďalšie zistené skutočnosti z pripojených trestných spisov, ktoré zároveň boli aj dôvodmi vzatia žalovaného do preventívnej väzby (ktorá má brániť obvinenému v pokračovaní v trestnej činnosti alebo vykonaní trestného činu, ktorým hrozil), a to najmä, že manipulácia so zbraňou je žalovanému ako bývalému držiteľovi zbrojného preukazu známa, bola zistená zrejme emóčne menej stabilná osobnosť obvineného s prejavmi impulzivity, agresívne konanie obvineného pod vplyvom alkoholu sa preto javí nepredvídateľné, pričom v minulosti sa pokúsil o samovraždu so zbraňou.

49. V konaní bol teda osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana a skutočností odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia podľa aplikovaných ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP.

50. Podľa názoru súdu je v danom prípade splnená i druhá zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie, že je daná potreba dočasnej úpravy pomerov medzi stranami. Navrhovaným neodkladným opatrením, vzhľadom na jeho charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, keďže podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie vždy zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Právne účinky neodkladného opatrenia pri tom neobmedzia povinnú protistranu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, ktorý nebolo možné zúžiť, nakoľko ak žalovaný nemá záujem konať žalobcom opísaným spôsobom, nebude mať pre neho význam úmyselne sa približovať k žalobkyni na kratšiu ako vymedzenú vzdialenosť, pričom naopak žalobkyňa sa nebude musieť cítiť ohrozená z možného zásahu do jej telesnej či duševnej integrity, nebude teda narušený princíp proporcionality.

51. Žalovaný má v zmysle § 334 CSP možnosť podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Ak teda žalovaný hodnoverne preukáže, že na jeho strane už neexistujú dôvody vymedzené v ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP voči žalobkyni, má možnosť domáhať sa zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia.

52. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch, k čomu v danom prípade nedôjde.

53. Pokiaľ ide o povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na určenú vzdialenosť, túto súd obmedzil primerane okolnostiam a situácii medzi stranami.

54. Zákaz žalovanému približovať sa k žalobkyni je viazaný na osobu žalobkyne a vzťahuje sa na akékoľvek miesta, na ktorých sa táto zdržiava. Samozrejme už z povahy veci je zjavné, že sa musí jednať o úmyselné priblíženie sa žalovaného k žalobkyni, pričom uvedeného nemôže zahŕňať náhodné neúmyselné stretnutia. Zákaz priblíženia má predchádzať úmyselnému konaniu žalovaného, nie akýmkoľvek jeho náhodným stretom so žalobkyňou, pri ktorých absentuje vedomé konanie žalovaného porušiť súdom uložený zákaz (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/47/2023 z 26.7.2023). Z dôvodu prípadného ďalšieho konania medzi stranami sporu, súd tiež vyslovil, že neodkladné opatrenie sa nevzťahuje na prítomnosť žalovaného na procesných úkonoch vykonávaných pred súdom (napr. pojednávanie), resp. pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Vzdialenosť kratšiu ako 20 metrov považoval súd za dostačujúcu zabrániť prípadnému fyzickému kontaktu žalovaného so žalobkyňou.

55. Súd považuje za dôvodné uloženie obmedzenia zákazu priblíženia sa na vzdialenosť 20 metrov, ktorú vzdialenosť súd považuje za primeranú aj v súvislosti s okolnosťami bežného života a zároveň za dostatočne ochraňujúcu vzdialenosť (porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16Co/9/2020 z 15. 04. 2020, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/4/2021 z 21. 01. 2021). Vzdialenosť 20 metrov je primeraná a dostačujúca na ochranu žalobkyne, pričom zároveň umožní žalovanému jej reálne dodržiavanie. Takto uložená povinnosť zákazu priblížiť sa k žalobkyni jej poskytuje dostatočnú a komplexnú ochranu pred potenciálne nebezpečným konaním žalovaného voči nej a zároveň sa splní účel sledovaný nariadeným neodkladným opatrením. Tu je potrebné zohľadniť práve skutočnosť, že k vyhrážkam zo strany žalovaného malo dôjsť vo vzťahu k žalobkyni so zbraňou, pričom žalovaný mal mať u seba aj nelegálne držanú upravenú zbraň, čomu je potrebné zohľadniť aj primeranú vzdialenosť nepribližovania sa.

56. Súd určil, že žalovaný sa smie priblížiť k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov len počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude žalovaný predvolaný a len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Pokiaľ by strany sporu boli spoločne predvolané na procesné úkony súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak tento zákaz sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov nevzťahuje. Toto obmedzenie zákazu priblížiť sa nakoniec navrhovala samotná žalobkyňa vo svojom návrhu.

57. Súd vo výroku uznesenia neuložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej, lebo v danom prípade je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, a to s poukazom charakter nariadeného neodkladného opatrenia.

58. Zároveň súd v zmysle § 337 ods. 1 CSP poučil povinného o možnosti podať žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Tu súd dáva do pozornosti aj R 40/2020: Ak uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia vykazuje nedostatky v poučení o právnych následkoch spojených s podaním žaloby vo veci samej podľa ustanovenia § 337 ods. 1 CSP, nejde o porušenie práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP.

59. Toto neodkladné opatrenie môže byť zrušené postupom podľa § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaná nielen osoba, ktorej bola nariadením neodkladného opatrenia uložená povinnosť (tiež spočívajúca v dodržiavaní zákazu), ale aj samotná žalobkyňa.

60. Ako vyplýva z § 354 CSP na konanie podľa tejto časti sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

61. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

62. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

64. Nakoľko v danom prípade súd nariadil neodkladné opatrenie v zmysle § 336 ods. 1 CSP, súd zároveň rozhodol aj o trovách konania.

65. V danom konaní tak bola žalobkyňa úspešná v celom rozsahu, pretože súd jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Vzhľadom na uvedené žalobkyni patrí nárok na priznanie náhrady trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%, ktorý nárok jej súd aj priznal. O konkrétnej výške trov súd rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Toto neodkladné opatrenie je vykonateľné dorúčením.